

WYROK

z dnia 9 listopada 2009 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Anna Packo

Członkowie: Małgorzata Rakowska

Ewa Sikorska

Protokolant: Przemysław Śpiewak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2009 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez

KIA MOTORS Polska Sp. z o.o. ul. Puławska 393, 02-801 Warszawa

od rozstrzygnięcia przez zamawiającego

Komendę Główną Policji ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa

protestu z dnia 11 września 2009 r.

przy udziale **Inter Cars S.A. ul. Powsińska 64, 02-903 Warszawa**

zgłaszającej przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża KIA MOTORS Polska Sp. z o.o. ul. Puławska 393, 02-801 Warszawa i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **4 462 zł 00 gr** (słownie: cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt dwa złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **KIA MOTORS Polska Sp. z o.o. ul. Puławska 393, 02-801 Warszawa,**
- 2) dokonać wpłaty kwoty **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) przez **KIA MOTORS Polska Sp. z o.o. ul. Puławska 393, 02-801 Warszawa** na rzecz **Komendy Głównej Policji ul. Puławska 148/150, 02-624 Warszawa** stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,
- 3) dokonać zwrotu kwoty **10 538 zł 00 gr** (słownie: dziesięć tysięcy pięćset trzydzieści osiem złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **KIA MOTORS Polska Sp. z o.o. ul. Puławska 393, 02-801 Warszawa.**

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający – Komenda Główna Policji prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na *sukcesywną dostawę oryginalnych części zamiennych do pojazdów służbowych Policji marki KIA* na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dz. Urz. UE 21 września 2009 r. pod numerem 2009/S 135-197366. Wartość zamówienia przekracza tzw. progi unijne.

2 września 2009 r. Zamawiający poinformował wykonawców o wyborze oferty najkorzystniejszej, za którą została uznana oferta złożona przez Inter Cars S.A. zwaną dalej także „Przystępującym”. Na tę czynność Odwołujący – KIA Motors Polska Sp. z o.o. 11 września 2009 r. wniósł protest, w którym zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Inter Cars S.A., pomimo iż oferta ta zawiera błędy w obliczeniu ceny oferty,
2. art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Inter Cars S.A., pomimo iż treść tej oferty jest niezgodna z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia,
3. art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Inter Cars S.A., pomimo iż oferta ta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia,
4. art. 90 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez zaniechanie podjęcia stosownych czynności w celu otrzymania wyjaśnienia od Inter Cars S.A. dotyczącego elementów ceny tej oferty mających wpływ na ostateczną jej wysokość wskazaną w ofercie,
5. art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż dokonanie przez Zamawiającego badania i oceny ofert odbyło się w sposób uniemożliwiający zachowanie uczciwej konkurencji

oraz zażądał: unieważnienia czynności wyboru oferty Inter Cars S.A. jako najkorzystniejszej, odrzucenia oferty Inter Cars S.A. zgodnie z obowiązkiem Zamawiającego wynikającym z art. 89 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz dokonania wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej. Zamawiający uwzględnił protest tylko w zakresie żądania unieważnienia czynności wyboru oferty Inter Cars S.A. jako najkorzystniejszej, a w pozostałym zakresie oddalił, o czym poinformował Odwołującego 21 września 2009 r. Od tego rozstrzygnięcia 1 października 2009 r. Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, w którym zarzucił Zamawiającemu naruszenie: art. 89 ust. 1 pkt 2, art. 183 ust. 1 pkt 3, art. 183 ust. 5, art. 26 ust. 3, art. 87. ust. 1, art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i wniósł o nakazanie Zamawiającemu: odrzucenia oferty Inter Cars S.A. i wykluczenie tego wykonawcy, dokonanie wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej oraz zasądzenie na rzecz Odwołującego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kwoty wpisu oraz kosztów zastępstwa procesowego w pełnej wysokości.

Do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia protestu oraz do postępowania odwoławczego przystąpienie zgłosiła Inter Cars S.A.

Stanowisko Odwołującego wyrażone w odwołaniu

Zdaniem Odwołującego Zamawiający w rozstrzygnięciu protestu odniósł się jedynie do zarzutów, zaś żądania związane z tymi zarzutami, poza unieważnieniem wyboru oferty Inter Cars S.A. jako najkorzystniejszej, pozostawił bez rozpoznania, zapowiedział jedynie, że ponownego wyboru ofert dokona dopiero po tym, jak Inter Cars S.A. uzupełni dokumenty, a jako podstawę swych działań wskazał art. 26 ust. 3 w zw. z art. 183 ust. 5 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych. Działanie Zamawiającego było bezprawne, bowiem, po pierwsze, wskazany art. 183 ust. 5 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych nie istnieje, więc nie mógł stanowić podstawy do działania Zamawiającego, a po drugie, Zamawiający nie rozpoznał merytorycznie wszystkich żądań Odwołującego, zgodnie z art. 183 ust. 1 pkt 3 i art. 183 ust. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych. Uznając protest w części i zobowiązując się do dokonania ponownego badania i oceny ofert, Zamawiający powinien był przedtem odrzucić ofertę Inter Cars S.A. i wykluczyć ją z postępowania. W rozstrzygnięciu protestu Zamawiający nie wskazał, dlaczego nie odrzucił oferty Inter Cars S.A. i nie przeprowadził ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej z pominięciem oferty odrzuconej. Rozstrzygnięcie protestu jest więc niepełne, a przez to również wewnętrznie sprzeczne, zatem należy uznać, iż ostateczne rozstrzygnięcie protestu dopiero nastąpi, gdyż Zamawiający dąży do jego rozstrzygnięcia „na raty”, co prowadzi do obejścia przepisów art. 183 ust. 5 pkt 2 i art. 183 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych i jako takie nie może zostać usankcjonowane, gdyż czyniłyby to korzystanie ze środków ochrony prawnej iluzorycznym i zamykało drogę do poddania działań Zamawiającego kontroli. Zgodnie ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia (rozdział VII pkt 2 lit. c) wykonawca oferując części zamienne o porównywalnej jakości zobowiązany był dostarczyć Zamawiającemu zaświadczenie, że są one tej samej jakości co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych, zgodnie z § 2 pkt 21 rozporządzenia Rady

Ministrów z 28 stycznia 2003 r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Zgodnie z tym przepisem „części zamienne o porównywalnej jakości to części zamienne, których producent zaświadczy, że są one tej samej jakości co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych”. Zatem zaświadczenie, którego załączenia do oferty wymagał Zamawiający w przypadku zaoferowania przez wykonawcę części zamiennych o porównywalnej jakości, powinno być wystawione przez producenta części zamiennych, a producent powinien w nim zaświadczyć, że wskazane części zamienne są tej samej jakości co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych. Intencją ustawodawcy, zarówno polskiego jak i europejskiego (powyższa regulacja jest analogiczna do regulacji europejskiej), było zapewnienie odbiorcy takiej części zamiennej minimum pewności, że wyprodukowana część zamienna oferowana w danym przypadku jest, zdaniem producenta tej części, równorzędna z jakością elementu stosowanego w tym miejscu przez koncern samochodowy, który wyprodukował dany samochód. Zaświadczenia załączone przez Inter Cars S.A. do oferty nie spełniały wymagań wskazanych powyżej, gdyż w żadnym z nich nie została podana marka ani typ czy model pojazdu, z którego komponentami produkowane przez zaświadczonego producenta części zamienne miałyby mieć porównywalną jakość. Zaświadczenia te mają bardzo niedookreślony zakres przedmiotowy oraz zawierają jedynie bardzo nieprecyzyjne sformułowania, a żadne z nich nie wskazuje, że części zamienne produkowane przez zaświadczonego producenta zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez KIA Motors jako producenta modelu KIA Cee'd, co pozwoliłoby domniemywać, że Inter Cars S.A., wbrew interpretacji Odwołującego, oferuje jednak Zamawiającemu oryginalne części zamienne. Co więcej, w większości przypadków załączone zaświadczenia nie mogły wskazywać, że produkowane przez producenta składającego zaświadczenie części zamienne są tej samej jakości co komponenty, które były stosowane do montażu samochodu KIA Cee'd, gdyż model KIA Cee'd został

wyprodukowany przez koncern samochodowy KIA Motors po dacie wydania tych oświadczeń, tak więc komponenty, do których porównywana jest jakość części zamiennych produkowanych przez wydających te zaświadczenia, w chwili wydawania owych zaświadczeń nawet nie istniały.

Przepis art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych upoważnia Zamawiającego do wezwania wykonawcy, który w określonym terminie nie złożył oświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 lub pełnomocnictw, lub który złożył te dokumenty lub pełnomocnictwa zawierające błędy, do ich uzupełnienia w wyznaczonym terminie. W ocenie Odwołującego załączone do oferty Inter Cars S.A. oświadczenia nie zawierały błędów, stanowiły bowiem dokumenty prawidłowe pod względem formalnym, których treść jednak nie potwierdza spełnienia warunków wymaganych w rozdziale VII pkt 2 lit. c specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Również w doktrynie utrwalony został pogląd, zgodnie z którym „pojęcie błędu, o którym mowa w art. 26 ust. 3 ustawy (...) odnosi się do błędów formalnych, takich jak np. brak stwierdzenia zgodności kserokopii z oryginałem, nieaktualność dokumentu. (...). Traktowanie dokumentów, które nie potwierdzają spełnienia warunków „podmiotowych” lub „przedmiotowych” jako dokumenty obarczone błędem jest niewłaściwe. Jest przejawem stosowania wykładni rozszerzającej, a to w przypadku art. 26 ust. 3 ustawy (...) jest, w mojej ocenie, niedopuszczalne”. (A. Wąsowicz w artykule „Zamówienia Publiczne Doradca” 2008/11/34). W zaistniałych okolicznościach Zamawiający nie miał prawa żądać uzupełnienia dokumentów w taki sposób, aby potwierdzały one zdolność danego wykonawcy do realizacji zamówienia. Złożenie przez Inter Cars S.A. nowych dokumentów na wezwanie, które zapowiedział Zamawiający, nie będzie stanowiło uzupełnienia czy sprostowania błędu, lecz będzie się sprowadzało do złożenia nowych oświadczeń o treści odbiegającej od pierwotnych, potwierdzających potencjał techniczny na dzień złożenia oferty, co byłoby w ocenie Odwołującego wbrew zasadom przejrzystości postępowania i równego traktowania wykonawców, a także wbrew podstawowej zasadzie uczciwej konkurencji, którą statuuje art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i może tylko i wyłącznie doprowadzić do zmiany oferty, co z kolei

stanowi naruszenie art. 87. ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, zgodnie z którym niedopuszczalne jest prowadzenie między Zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści. W konsekwencji, skoro w niniejszej sprawie Zamawiający nie ma prawa do wzywania wykonawcy do zmiany oferty, a jednocześnie rozstrzygając protest uznał, iż oferta Inter Cars S.A. nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, Zamawiający nie może dopuścić tej oferty do merytorycznej oceny.

Pozostałych zarzutów protestu Odwołujący nie podtrzymał.

Stanowisko Zamawiającego wyrażone w rozstrzygnięciu protestu (w odniesieniu do zarzutów podniesionych w odwołaniu)

Zamawiający uznał, że zaświadczenia złożone w ofercie Inter Cars S.A. nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu *w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych...*, zgodnie z rozdz. VII pkt 2 ppkt c specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jakkolwiek nie zgodził się z koniecznością zawarcia w opisywanych dokumentach numerów katalogowych części zamiennych, bowiem ani przepisy ww. rozporządzenia, ani sam Zamawiający nie wymagają, by żądane zaświadczenia zawierały numer katalogowy oferowanych „części o porównywalnej jakości”. Zamawiający zgodził się z Odwołującym, że załączone zaświadczenia nie wskazują, że oferowane części są tej samej jakości co komponenty, które były stosowane przy montażu KIA Cee'd, bowiem zgodnie z definicją zawartą w ww. rozporządzeniu „części zamienne o porównywalnej jakości to części zamienne, których producent zaświadczy, że są one tej samej jakości co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych”, zatem w dokumentach w ofercie Inter Cars S.A. brak jest danych, że chodzi tu o konkretny pojazd (marka, typ), czyli KIA Cee'd.

Zatem Zamawiający postanowił, działając z zastrzeżeniem terminów określonych w art. 183 ust. 5 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych: unieważnić czynność wyboru najkorzystniejszej oferty, wezwać Inter Cars S.A. do uzupełnienia dokumentów w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Prawo

zamówień publicznych oraz powtórzyć czynność badania i oceny ofert złożonych w przedmiotowym postępowaniu.

Na podstawie dokumentacji postępowania, w tym treści protestu, rozstrzygnięcia protestu, odwołania, przystąpień, specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz oferty Inter Cars S.A. oraz oświadczeń Stron i Przystępującego złożonych podczas rozprawy Izba ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Izba uznała, iż Odwołujący ma interes prawny we wniesieniu odwołania, gdyż decyzja Zamawiającego dotycząca wezwania Przystępującego do uzupełnienia dokumentów wpływa bezpośrednio na możliwość uzyskania przez Odwołującego przedmiotowego zamówienia, gdyż oznacza ona z dużym prawdopodobieństwem, że oferta Przystępującego nie zostanie przez Zamawiającego odrzucona, lecz ponownie uznana za najkorzystniejszą. Z uwagi na zasadę koncentracji środków ochrony prawnej odwołanie nie zostało także złożone przedwcześnie – gdyby Odwołujący nie zanegował rozstrzygnięcia protestu z 11 września 2009 r., rozstrzygnięcie to stałoby się ostateczne i Odwołujący nie miałby już, po wezwaniu do uzupełnienia, możliwości ponownego kwestionowania czynności Zamawiającego w tym zakresie, na co wskazuje art. 181 ust. 6, a także art. 180 ust. 7 i 187 ust. 4 pkt 6 ustawy Prawo zamówień publicznych – gdyż czynność wezwania do uzupełnienia dokonana by była zgodnie z ostatecznym rozstrzygnięciem protestu.

Zgodnie z art. 191 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w proteście, co uwzględniono w treści niniejszego wyroku.

Jednocześnie Izba uznała, iż zarzut dotyczący braku możliwości uzupełnienia kwestionowanych dokumentów na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz dokonania niedozwolonej poprzez art. 87 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych zmiany w treści oferty, podlega rozpatrzeniu w świetle art. 191 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych,

ponieważ naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych ze względu na nieprawidłowość zaświadczeń producentów części nieoryginalnych zostało wskazane w proteście, zaś zawartą w odwołaniu argumentację dotyczącą uzupełnienia dokumentów, Izba traktuje jako rozwinięcie zarzutu podniesionego w proteście w odpowiedzi na informacje podane w jego rozstrzygnięciu.

W odniesieniu zaś do zarzutu zaniechania odrzucenia oferty Inter Cars S.A. Izba uznała, co następuje.

Zgodnie z rozdziałem VII specyfikacji istotnych warunków zamówienia „Informacje o oświadczeniach lub dokumentach, jakie mają dostarczyć wykonawcy” pkt 2 ppkt c) Zamawiający wymagał „wraz z ofertą” od wykonawców, którzy oferują części zamienne o porównywalnej jakości zaświadczenia, że są one takiej samej jakości co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych zgodnie z § 2 pkt 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2003 r. *w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję.*

Dokumenty te, prawidłowo, zostały oddzielone od dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu, gdyż dotyczą przedmiotu zamówienia i stanowią część oferty w rozumieniu art. 66 § 1 kodeksu cywilnego. Natomiast w odniesieniu do art. 25 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. *w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane* (Dz. U. Nr 87, poz. 605, z 2008 r. Nr 188, poz. 1155) należy je uznać za dokumenty potwierdzające spełnianie przez dostawcy wymagań określonych przez Zamawiającego, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych i § 3 rozporządzenia *w sprawie rodzajów dokumentów...* (należy zwrócić uwagę, iż w przepisie tym wymieniono tylko przykładowe dokumenty), a więc, zgodnie z art. 26 ust. 3 w zw. z art. 25 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, za dokumenty, które podlegają uzupełnieniu. Pogląd przeciwny negujący możliwość

uzupełniania, zwłaszcza niektórych, z dokumentów wymienionych w § 3 ww. rozporządzenia, wynika bowiem raczej z przyzwyczajenia niż z obecnie obowiązujących przepisów.

Również wskazywane, a pojawiające się interpretacje dotyczące zakresu uzupełnienia (tylko „braki formalne”) nie znajdują, zdaniem Izby, oparcia w treści przepisu art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Zgodnie bowiem z jego treścią – w zakresie odnoszącym się do niniejszego odwołania – Zamawiający wzywa wykonawców, którzy w określonym terminie (tu: w terminie składania ofert) nie złożyli wymaganych przez Zamawiającego oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 albo którzy złożyli wymagane przez Zamawiającego oświadczenia i dokumenty, o których mowa w art. 25 ust. 1, zawierające błędy. Jak stwierdzono powyżej, sporne dokumenty są dokumentami, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych. Z treści art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych nie wynika także, jakie błędy muszą zaistnieć w tych dokumentach – co jest całkowicie zrozumiałe ze względu na mnogość różnorodnych dokumentów i potencjalnych w nich błędów – natomiast bez wątplenia, nigdzie nie zawarto wskazania, że muszą to być wyłącznie błędy określonego typu, a zwłaszcza, że „formalne”.

Izba w swoim dotychczasowym orzecznictwie stoi raczej na stanowisku, iż nawet jeśli złożono jakiś dokument, a nie spełnia on celu, któremu miał służyć, to jest to albo dokument nie złożony (nie złożono dokumentu wymaganego) albo zawiera on błąd – polegający na tym, że brak w nim oczekiwanej treści. Tym samym dokument taki należy uzupełnić, zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Interpretacja taka jest również zgodna z artykułem 51 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. *w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi*: „Instytucje zamawiające mogą wezwać wykonawców do uzupełnienia zaświadczeń i dokumentów przedłożonych na podstawie art. 45 – 50 lub o ich wyjaśnienie.” (tekst za wyd. UZP Warszawa 2006), która, jak widać, nie stawia w tym względzie żadnych warunków ani ograniczeń.

Zamawiający takiego uzupełnienia powinien żądać co prawda na etapie badania ofert, skoro jednak tego nie zrobił, prawidłowe było jego stanowisko wyrażone w rozstrzygnięciu protestu, iż przed podjęciem decyzji o odrzuceniu lub nieodrzuceniu oferty Przystępującego, powinien dokonać tej czynności.

Powyższe uzupełnienie nie powoduje zmiany treści oferty w rozumieniu art. 87 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż nie prowadzi ono (a przynajmniej nie powinno prowadzić) do zmiany przedmiotu oferty, czyli samych oferowanych części zamiennych, a jedynie stanowi uzupełnienie potwierdzenia, że te oferowane części na pewno są zgodne z wymaganiami Zamawiającego. Jeżeli jednak zmiana taka by nastąpiła w wyniku uzupełnienia, tj. zmieniono by oferowany przedmiot, zmiana taka byłaby po pierwsze bezskuteczna, a po drugie – nie można zakładać jej nastąpienia *a priori*, jeszcze przed uzupełnieniem dokumentów, a więc jej wprowadzeniem.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy Prawo zamówień publicznych, czyli stosownie do wyniku postępowania, w wysokości wynikającej z przedstawionego rachunku, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 128, poz. 886, z 2008 r. Nr 182, poz. 1122).

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....